

Bijbels perspectief

Woord van de week

Mattheüs 10:28b

... weest veeleer bevreesd voor Hem, die beide, ziel en lichaam, kan verderven in de hel...

Uit een tekstwoord als dit wordt ondubbelzinnig duidelijk dat tegenover 'behoud' 'verloren gaan' bestaat, tegenover 'de hemel' staat 'de hel'. Het is goed te beseffen dat het de Here Jezus zelf is die deze geladen woorden spreekt in het gekozen tekstwoord en daarin nadrukkelijk het door tallozen verfoeide en zelfs ontkende begrip 'hel' hanteert. Bovendien laat Hij met het gebruik van het werkwoord 'verderven' niets aan duidelijkheid over. Een en ander klinkt menigeen hard en genadeloos in de oren en roept bij hen dan ook wat vaak een dusdanige weerzin op, dat elk verder gesprek over geloven en de persoon van Jezus Christus onmogelijk lijkt te zijn.

Het spreken van Jezus over de mogelijkheid van 'verloren gaan' en zijn spreken over 'de hel' alsook het spreken van de Bijbel als zodanig over deze thema's is allerminst willekeurig en grillig te noemen. Ook kan van daaruit niet gesteld worden dat we te maken hebben met een wraakzuchtige God, in niets verschillend met de nukkige afgoden van heidenen. Zeker, de Bijbel spreekt over wraak in relatie tot God. Maar dan gaat het daarbij altijd om een gereguleerde en gecontroleerde vijandschap ten aanzien van alle vormen van kwaad en ten aanzien van de boze zelf.

Juist de lijdenstijd, met via Golgotha als climax Pasen, toont dat God een God vol van liefde is, genadig en barmhartig en juist in het offer van zijn Zoon volkomen bereid tot vergeving. Maar zijn wens, ja, verlangen en zijn wil tot vergeving doet niets af van zijn onverzoenlijkheid ten aanzien van de zonde, de boze en ten aanzien van de bewust in de zonde volhardende zondaar. Hij geeft in een tekstwoord als van deze week aan dat Hij niet bereid is degene die zich niet bekeert van zijn zonde en niet buigt bij het kruis en vergeving vraagt zondermeer als de zijne te accepteren.

Hoe duidelijk werd één en ander op Golgotha, terwijl als het gaat om behoud of verloren gaan, hemel of hel de keuze aan de zondaar zelf wordt overgelaten. Aan weerszijden van Hem hing een misdadiger, zondaren. Een verwenste Hem - koos daar zelf voor. De ander vroeg, beseffend schuldig te zijn - zondaar te zijn, of Jezus Hem wilde gedenken als Hij in zijn koninkrijk kwam. Zo dicht ligt het naast elkaar: behoud en verloren gaan. De confrontatie met Jezus toont dat juist op Golgotha uiterst duidelijk. En de keus is aan ons. Hij dwing niet. Heeft alleen zijn handen uitgestrekt.

Worden uiteindelijk toch alle mensen wel behouden? Een theorie die onder de noemer 'alverzoening' tot en met de variant van 'het herstel van alle dingen' door al meer christenen wordt geloofd, terwijl ook zij daarbij aangeven moeite te hebben met het contrast van 'de hemel', 'de hel'? Maar neem je dan de woorden van Jezus wel serieus? Heb je dan iets begrepen van de lijdenstijd en Pasen, van het oordeel van God op Golgotha uitgesproken over de zonde, zondaar en de boze? Toch wel iets om over na te denken.

Gebed

Hemelse Vader, doordring ons van de ernst van deze tijd. Nog is het genadetijd, maar wie acht geeft op wat zich in onze tijd in en op deze wereld afspeelt - onder duidelijk de noemer tekenen van de tijd, die realiseert zich dat het einde daarvan aanstaande is. Het moment dat de volheid der heidenen zal ingaan, staat onmiskenbaar en onherroepelijk voor de deur. Hoe belangrijk is het daarom te weten hoe een ieder van ons staat tegenover U: een zondaar, die niet alleen vergeving nodig heeft, maar zonder dat besef en ontvangen vergeving onherroepelijk verloren gaat op weg is naar de hel. Open onze ogen voor de realiteit van de lijdenstijd en Pasen – voor Uw onmetelijke liefde getoond in Uw Zoon Jezus Christus. We vragen dat om Zijns Naams wil, uit genade, amen.